

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Vluchten op de Sjabbat (Mattheüs 24:20)

Tijdens Zijn onderwijs over de komende verwoesting van Jeruzalem, in Mattheüs 24, waarschuwde Jesjoea (Jezus) Zijn volgelingen, die in deze oorlog terecht zouden komen, om te gaan bidden. Vreemd genoeg heeft wat Hij hen, in Mattheüs 24:20, opdroeg om te bidden iets te maken met de Sjabbat. Dit is wat Hij zegt:

Mattheüs 24:20

En bid dat uw vlucht niet zal plaatsvinden in de winter en ook niet op de Sabbat.

Nogmaals, Jesjoea had de komende oorlog en de vernietiging van Jeruzalem voor ogen (Mattheüs 24:2-3), die enkele decennia na het geven van deze instructie heeft plaatsgevonden. Zoals we net lazen, moesten de volgelingen van Jesjoea, in Jeruzalem en Judea, bidden dat hun vlucht in die tijd niet zou plaatsvinden in de winter of op de Sjabbat. Waarom?

De verwijzing naar de winter is eenvoudig te begrijpen. Reizen tijdens het winterseizoen was om verschillende redenen problematisch. Zoals Craig Keener uitlegt:

In Judea was de winter het regenseizoen, en de normaal droge beddingen van de beken zouden kunnen overstromen met het water uit de bergen; koude winterregens begroeven sommige wegen dan ook in de modder. Ook de rivier de Jordaan stroomde over, waardoor het moeilijker werd om over te steken; Josephus vermeldt dat Judese vluchtelingen, in de lente van 68 n.Chr. werden overvallen door de overstroming van de Jordaan en zo werden afgeslacht door hun achtervolgers (Josephus, Oorlogen 4.433). De legers trokken zich normaal gesproken in de winter terug uit de strijd; reizen was bijzonder gevaarlijk in de koude bergen.

-Craig Keener, NIV, NIV Cultural Backgrounds Study Bible: Bringing to Life the Ancient World of Scripture (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2016)

Gezien de extra moeilijkheden, die het vluchten in de winter met zich mee zou brengen, is het logisch dat Jesjoea niet wilde dat Zijn volgelingen in die tijd van het jaar moeten vluchten. Maar waarom zei Jesjoea tegen Zijn volgelingen dat ze moesten bidden dat ze niet op de Sjabbat hoefden te vluchten? Op welke manier zou het vluchten op de Sjabbat niet echt handig zijn geweest?

Welnu, talrijke geleerden zeggen dat veel van de volgelingen van Jesjoea tijdens de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr. nog steeds de Sjabbat vierden. Daarom zei Jesjoea dat ze moesten bidden dat hun viering van de Sjabbat niet zou worden onderbroken tijdens de komende tijden van oorlog.

Donald Hagner schrijft:

Hoewel de reden van de verwijzing naar de Sjabbat niet echt duidelijk is, wordt er waarschijnlijk bedoeld dat een noodzakelijke vlucht op de Sjabbat elke vorm van Sjabbatviering onmogelijk zou maken.

-Donald A. Hagner, *Mattheüs 14-28*, (Dallas: Word Biblical Commentary, vol. 33B, 1995), blz. 701-702

William Shea is het daarmee eens:

Christenen werden aangespoord om te bidden dat hun vlucht, aan het begin van de Romeinse oorlog, niet op de Sjabbat hoefde te gebeuren uit respect voor het vieren van die dag. Als het werkelijk moest, konden ze op die dag vluchten, maar ze moesten bidden dat ze dat niet hoefden te doen om die dag te houden als een dag van rust en aanbidding, in plaats van te moeten reizen.

-William Shea, "The Sabbath in Mattheüs 24:20," *AUSS* vol. 40, No. 1 (Andrews University Press, 2002), blz. 35

Tim Hegg is het eens met deze interpretatie en legt uit waarom een aanval op de Sjabbat extra uitdagingen met zich mee zou brengen:

De reden waarom men hoopt dat er geen aanval zou plaatsvinden op de Sjabbat, was de onderbreking van de heilige dag zelf, evenals de moeilijkheid dat familieleden niet dichtbij elkaar zouden kunnen zijn. Moeders die voor de baby's moesten zorgen zouden bijvoorbeeld thuis kunnen zijn gebleven, terwijl hun echtgenoten de Sjabbat-bijeenkomst in de synagoge bijwoonden. Met een dergelijk scenario zou je je goed kunnen voorstellen dat een aanval op de Sjabbat nog meer ontwijking zou veroorzaken onder de families, omdat ze van elkaar werden gescheiden in hun poging om de stad te ontvluchten.

-Tim Hegg, *Mattheüs* (Tacoma, WA: TorahResource, 2013), vol. 5, blz. 1111

Nogmaals, deze voorgestelde redenen dat het vluchten op de Sjabbat niet echt handig zou zijn, zijn gebaseerd op de veronderstelling dat de volgelingen van Jesjoea de Sjabbat zouden houden.

Gezien deze overwegingen impliceren de instructies van Jesjoea dat Hij verwachtte dat Zijn volgelingen in de toekomst de Sjabbat zouden blijven vieren. Het was niet de bedoeling dat Zijn volgelingen uit één van Zijn leringen zouden opmaken dat de Sjabbat niet langer belangrijk was.

Zoals William Shea schrijft:

Het lijkt erop dat Jezus Zijn gelovigen het advies gaf dat ze moesten bidden dat ze de Sjabbat nog zouden kunnen houden, zelfs in de komende tijden van oorlog. Dit suggereert op zijn beurt dat Jezus de Sjabbat als bindend beschouwde voor de christenen van die toekomstige tijd.

-William Shea, "The Sabbath in Mattheüs 24:20," *AUSS* vol. 40, No. 1 (Andrews University Press, 2002), blz. 23

Craig Evans citeert dit vers als een ander voorbeeld dat Jesjoea de Wet van God hoog houdt, wat natuurlijk ook het gebod omvat om de Sjabbat te vieren:

Doordat Jezus zijn discipelen aanspoorde om te bidden dat de rampdag niet "op een Sjabbat" valt, wordt opnieuw getoond Jezus de Wet handhaaft (vgl. Mat 5:17-20).

-Craig A. Evans, *Mattheüs* (Cambridge University Press, 2012) blz. 406

Skip MacCarty geeft ook commentaar op de implicaties van de instructies van Jesjoea in Mattheüs 24:20:

De instructie van Jezus, dat Zijn volgelingen de Sjabbat hoog moesten houden, zou je kunnen verwachten van iemand die gelooft in het universele en permanente karakter van de Sjabbat.

-Skip MacCarty, "The Seventh-Day Sabbath," *Perspectives on the Sabbath: 4 Views*, Christopher Donato, ed. (Nashville, TN: B&H Academic, 2011), blz. 23

Voor de goede orde, Walter Specht zegt het ook heel duidelijk:

Als dit een echte Goddelijke uitspraak is, geeft het aan dat onze Heer verwachtte dat Zijn volgelingen de Sjabbat nog steeds als heilig zouden beschouwen, zelfs ten tijde van de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus. Hij droeg hen op om te bidden dat het niet nodig zou zijn dat ze in die crisistijd op de Sjabbat zouden moeten vluchten. Maar de implicatie is dat de omstandigheden zodanig kunnen zijn dat een onmiddellijke vlucht noodzakelijk is, zelfs op de rustdag. Maar de angst, drukte en verwarring, die een haastige vlucht op Sjabbat met zich mee zou brengen, komen niet overeen met de aanbidding, vrede en vreugde die de heilige rustdag zouden moeten kenmerken. Daarom werden de volgelingen van Jezus aangespoord om te bidden dat de vlucht op een andere dag van de week zou plaatsvinden.

-Walter F. Specht, "The Sabbath in the New Testament." In *The Sabbath in Scripture and History*, Kenneth A. Strand, ed. (Washington, DC: Review and Herald, 1982), blz. 103

Er zijn nog twee andere veel voorkomende interpretaties van deze passage. In tegenstelling tot het perspectief dat wij hebben geschetst, vereisen deze alternatieve interpretaties NIET dat we geloven dat de volgelingen van Jesjoea binnen de gemeenschap van Mattheüs nog steeds trouw waren aan de Sjabbat.

De eerste interpretatie die we zullen overwegen, suggereert dat het moeilijk zou zijn om op de Sjabbat de stad te ontvluchten vanwege bepaalde fysieke beperkingen, die de volgelingen van Jesjoea zouden tegenkomen. Er wordt bijvoorbeeld aangenomen dat de poorten van Jeruzalem op de Sjabbat gesloten zouden zijn (Nehemia 13:19-20), waardoor het moeilijk was om de stad te verlaten. Ook zouden de winkels gesloten zijn, waardoor het moeilijk wordt om reisbenodigdheden te kopen.

Daarom was het niet zozeer de bezorgdheid van Jesjoea dat Zijn volgelingen de Sjabbat niet konden vieren. In plaats daarvan had Zijn bezorgdheid meer te maken met de fysieke obstakels die op dat moment in de weg zouden staan.

Als we dit echter uitgebreid onderzoeken, zouden deze veronderstelde fysieke obstakels voor het vluchten geen belangrijke overwegingen zijn geweest. Zoals William Shea bijvoorbeeld uitlegt, waren de poorten van Jeruzalem gewoonlijk open op de Sjabbat. En in tijden van oorlog waren de poorten *elke dag* gesloten:

In vreedstijd moesten [de poorten] op Sjabbat open zijn om de gelovigen de gelegenheid te geven om het tempel terrein te betreden. In ten minste twee gevallen dienden de oostelijke poorten van de Tempel ook als de oostelijke poorten naar de stad. Dit was het geval voor de Gouden Poort, die vanaf de tijd van Suleiman de Grote, in de zestiende eeuw, werd afgesloten, en voor de Schaapspoort, die werd gebruikt voor de aanvoer van de offers van de Tempel. Degenen die vanuit oostelijke richting de stad binnenkwamen om op de Sjabbat op het tempel terrein te aanbidden, zouden de stad zijn binnengekomen door deze poorten, die in vreedstijd open werden gehouden. [...] In tijden van oorlog waren alle poorten voortdurend gesloten, inclusief de Sjabbat.

William Shea, "The Sabbath in Mattheüs 24:20," *AUSS* vol. 40, No. 1 (Andrews University Press, 2002), blz. 31

Gezien deze feiten is het onwaarschijnlijk dat Jesjoea de Sjabbat aanhaalde omdat Hij bezorgd was over het sluiten van de stadspoorten, aangezien ze in tijden van oorlog *elke dag* gesloten zouden zijn. Bovendien zouden de mensen nog steeds kunnen vluchten, ondanks dat de poorten gesloten waren. Nogmaals de uitleg van Shea:

De fysieke obstakels voor een verplichte vlucht op de Sjabbat zouden minimaal zijn geweest. Mensen konden Jeruzalem via de oostelijke poorten van de Tempel verlaten, die ook dienden als de poorten van de stad. Andere poorten stonden in vreedstijd waarschijnlijk open om de gelovigen in de gelegenheid te stellen om de meest directe route naar het tempelgebied te nemen. Komende vanaf de Olijfberg, zouden de reizigers op hun weg naar Jericho geen andere obstakels zijn tegengekomen dan het probleem dat ze een verlaten gebied moesten doorkruisen.

- William Shea, "The Sabbath in Mattheüs 24:20," *AUSS* vol. 40, No. 1 (Andrews University Press, 2002), blz. 32

Het sluiten van de poorten zou dus geen onoverkomelijk probleem zijn. En het feit dat de poorten in oorlogstijd *elke dag* gesloten waren, en niet alleen op de Sjabbat, geeft aan dat de poorten niet de eerste zorg waren van Jesjoea toen Hij de nadruk legde op de Sjabbat bij Zijn instructies om te bidden.

Wat betreft het idee dat Jesjoea zich zorgen zou maken dat Zijn volgelingen op de Sjabbat geen benodigdheden zouden kunnen kopen – een dergelijke bezorgdheid zou van toepassing zijn op *elke dag* maar *juist niet* op de Sjabbat. Jesjoea zegt expliciet dat er niet eens genoeg tijd zou zijn om te pakken wat er in huis is of om terug te keren om je mantel te pakken als het tijd was om te vluchten (Mattheüs 24:17-18). Ze moesten ontsnappen met enkel wat ze dan bij zich hadden. Bovendien zou men voor één dag geen voorraad nodig hebben om te vluchten, en indien nodig zou men de volgende dag voedsel kunnen kopen. Dus nogmaals, deze bezorgdheid is geen goede verklaring voor de woorden van Jesjoea, in Mattheüs 24:20, met betrekking tot de Sjabbat.

De tweede interpretatie die we zullen overwegen, is dat Jesjoea bezorgd was dat Zijn volgelingen, bij een vlucht op de Sjabbat, de Sjabbat-vierende Joden zouden tegenwerken en verdere vervolging zouden uitlokken. Dus Jesjoea was wederom niet zozeer bezorgd dat Zijn volgelingen de Sjabbat niet konden vieren; Hij was bezorgd over het feit dat Zijn volgelingen door hun Joodse tegenstanders werden vervolgd vanwege de vermeende schendingen van de Sjabbat tijdens hun vlucht. Maar ook deze tweede optie is erg onwaarschijnlijk.

Allereerst veronderstelt dit dat de volgelingen van Jesjoea de Sjabbat niet langer hielden. Elke aanwijzing uit het Nieuwe Testament geeft echter aan dat de volgelingen van Jesjoea de Sjabbat trouw bleven, zelfs na Zijn dood en opstanding. Het boek Handelingen vermeldt verschillende situaties waarbij de apostelen en andere volgelingen van Jesjoea de Sjabbat vierden, samen met de veel bredere Joodse gemeenschap (Handelingen 13:13-52; 17:2; 18:4).

Ten tweede veronderstelt het dat vluchten op de Sjabbat beledigend zou zijn geweest voor deze bredere Joodse gemeenschap. Wanneer we de historische Joodse bronnen hierop naslaan, ontdekken we dat het Joodse volk de algemene opvatting had het volgens de Torah was toegestaan om de Sjabbat op te schorten om het leven te behouden. Het besluit dat bijvoorbeeld in 1 Makkabeeën 2:39-41 wordt beschreven, bevestigt dat het was toegestaan om het zwaard op te nemen uit zelfverdediging. Deze visie wordt ook weerspiegeld in de latere rabbijnse literatuur (b.Sjabbat 19a). Bovendien informeert Josephus ons dat de Joden in de tijd van Pompeius geloofden dat ze zich konden verdedigen tegen aanvallen:

[Onze] wet geeft ons dan toestemming om ons te verdedigen tegen degenen die met ons beginnen te vechten en ons aanvallen.

-Flavius Josephus, *Antiquities of the Jews* 14.63 (Translated by William Whiston)

Aangezien de Joodse mensen in die tijd geloofden dat het in de Torah was toegestaan om je eigen leven te redden op de Sjabbat, lijkt het aannemelijk dat de Joden in het algemeen, net als de volgelingen van Jesjoea, ook zouden zijn gevlucht op de Sjabbat als ze op dezelfde manier werden bedreigd. Gezien deze feiten, zouden de volgelingen van Jesjoea, die op de Sjabbat vluchten, hun Joodse tegenstanders niet hebben tegengewerkt, die zich *waarschijnlijk opnieuw - bij hen zouden hebben aangesloten* tijdens hun vlucht.

Nu, zoals we eerder aangaven, zijn talrijke christelijke geleerden het erover eens dat de oorspronkelijke lezers van Mattheüs de Sjabbat bleven vieren en dat Mattheüs 24:20 kan inhouden dat de Sjabbat nog steeds belangrijk is. Sommigen zeggen dan misschien: omdat het oorspronkelijke publiek van Mattheüs voornamelijk bestond uit de Joodse volgelingen van Jesjoea, zijn de instructies van Jesjoea, in Mattheüs 24:20, ook alleen maar bedoeld voor Zijn Joodse volgelingen. Maar dit idee kan op twee manieren worden tegengesproken.

Ten eerste, als we een deel van het onderwijs van Jesjoea kunnen verwerpen omdat het oorspronkelijke publiek van het Evangelie van Mattheüs Joods was, wat weerhoudt ons er dan van om één of meer van Zijn onderwijzingen in het Evangelie van Mattheüs af te wijzen? De Bergrede werd oorspronkelijk gegeven aan een Joodse toehoorders en opgenomen in een Evangelie met een oorspronkelijk Joods lezerspubliek. Moeten we dat dan weggooien? Natuurlijk niet. Er is geen goede reden om de implicaties van Mattheüs 24:20 te negeren, alleen maar omdat het oorspronkelijke publiek van Mattheüs Joods waren.

Ten tweede, hoewel het oorspronkelijk werd geschreven voor een Joods publiek, geeft het Evangelie van Mattheüs zelf aan dat het onderwijs dat erin staat, is bedoeld voor een ieder die Jesjoea volgt. Mattheüs schrijft het bevel op van Jesjoea om discipelen te maken onder "alle volken" en hen alles te leren onderhouden wat Jesjoea geboden heeft (Mattheüs 28:19-20). Dat Mattheüs dit gebod van de Messias optekent, geeft duidelijk aan dat het zijn bedoeling was dat het onderwijs in zijn Evangelie verder zou reiken dan het Joodse volk.

Als je meer informatie wilt hebben over hoe God wil dat Zijn hele volk - Jood en heiden - Zijn geboden onderhoudt, inclusief de Sjabbat, bekijk dan onze studies: [Geënt, De 7 Noachitische Wetten](#), en [Wie was de groep van allerlei herkomst?](#)

Samenvattend lijkt het zeer waarschijnlijk dat Jesjoea's voornaamste zorg, bij de aansporing van Zijn volgelingen om te bidden dat ze niet hoefden te vluchten op de Sjabbat, de versterking van de Sjabbat was, die zo'n vlucht zou veroorzaken. Jesjoea kwam niet om de Sjabbat af te schaffen, maar om de geldigheid ervan te herbevestigen. Vluchten op de Sjabbat zou de vrede en de vreugde van de Sjabbat verstoren, en daarom zouden de volgelingen van Jesjoea moeten bidden dat elke vlucht op de Sjabbat vermeden kan worden - ook al zouden ze op die dag kunnen vluchten als het zou moeten. Deze instructies, die werden gericht aan Zijn volgelingen in die toekomstige tijd, houden in dat Jesjoea niet voorzag dat de Sjabbat zou worden afgeschaft of vervangen na Zijn dood en opstanding. In plaats daarvan ging Hij uit van het voortdurende belang van de Sjabbat voor Zijn volgelingen, zowel Joodse als niet-Joodse volgelingen.

We willen ook opmerken, en velen zijn het daarover eens, dat het onderwijs van Jesjoea in Mattheüs 24 veel verder gaat dan de historische gebeurtenissen rondom de verwoesting van Jeruzalem in 70 n.Chr, maar dat het eigenlijk heel relevant is voor een toekomstige tijd vóór de terugkeer van de Messias (Mattheüs 24:3) . Velen hebben voorgesteld dat de gruwel der verwoesting, waar in Mattheüs 24:15 naar wordt verwezen, zal plaatsvinden in een herbouwde derde Tempel, waarin de mens der wetteloosheid zichzelf tot een god zal verklaren (2 Thessalonicenzen 2:4). Wanneer deze gebeurtenissen in de toekomst zullen plaatsvinden, worden de volgelingen van Jesjoea in Jeruzalem en Judea gewaarschuwd om te vluchten.

Wat dit zou kunnen suggereren, is dat de instructies van Jesjoea, in Mattheüs 24:20, niet alleen betrekking hadden op Zijn volgelingen tijdens de Romeinse oorlog, maar ook op Zijn volgelingen in de dagen van de eindtijd. Laten we daarom, nu we de tijden van verdrukking naderbij komen, bidden dat we nog steeds van de Sjabbat kunnen genieten.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)